

Nr 146.

Av herrar **Lindberg** i Stockholm och **Lundgren**, *angående åvägbringande av ett särskilt skattesystem för sjöfolk.*

Vid 1934 års riksdag avlämnades en motion (nr 104 i andra kammaren) angående åvägbringande av ett särskilt skattesystem för sjöfolk. Motionen blev av riksdagen bifallen, och en utredning av frågan verkställdes. Emellertid har något särskilt skattesystem för sjöfolket icke genomförts, vilket kanske främst beror därpå, att sjömännen ibland icke enbart ha sin inkomst av arbete ombord å fartyg.

Sättet för skattens erläggande har även varit ett problem. Denna fråga skulle emellertid kunna lösas på så sätt, att en viss procent av sjömännens ombord intjänata medel avsättes till ett skattekonto, varifrån skatteutbetalning sedan sker. Skulle då för mycket vara inbetalat, regleras detta ett kommande år eller vederbörande kan få sina pengar tillbaka.

Under det nu pågående kriget har det visat sig vara möjligt att ordna med särskilda konton för sjömän i postsparbanken. Dessa konton skulle kunna omvandlas till särskilda skattekonton. Redan nu uppbäras från sjömännens krigsriskkonton skattebelopp, för vilka sjömannen häftar i skuld. Dessa skatteskulder hänföra sig emellertid oftast till tider, som ligga före krigsutbrottet, varför skatterestantierna icke nu äro så stora. Ett annat förhållande uppstår så snart kriget är slut och skatt skall erläggas för de högre inkomster, som intjänats under kriget. Många torde då få stora svårigheter att betala sina skatter, många kanske icke kunna detta. Det är därför angeläget att finna ett system, som skulle kunna underlätta för sjömännen att fullgöra sina skatteinbetalningar.

Om sjömännen, med hänsyn tagen till deras yrke, varigenom de icke kunna komma i åtnjutande av samma förmåner som landets övriga medborgare, skulle erhålla en något lindrigare skatt, bleve säkerligen ingen lidande härav. Som det för närvarande är ordnat, kommer sjömannen emellertid oftast att få erlægga en högre skatt än andra, därför att han i regel får betala indrivningsprovision för det skattebelopp, som han under sin frånvaro icke kunnat erlægga vid uppboordsstämmorna.

Enklaste sättet att låta sjömannen betala skatt vore att ombord å fartyget innehölles en viss procent av hela den ombord erhållna inkomsten. Procenten kunde då även räknas på naturaförmånerna. Vid av- eller omönstring skulle sedan det ombord innehållna beloppet redovisas till sjömanshuset, som i sin tur insatte summan på sjömännens skattekonto, varifrån det belopp, som erfordras, kan lyftas av den kommun, som har att uppbära skatten. Härvid bör kunna ordnas så, att sjömannen slipper från indrivningsavgiften, därest fråga är om restantier. Redan nu innehållas om-

bord de s. k. hyresavgifterna, vars riktiga erläggande kontrolleras av sjömanshusen, som sedan i sin tur inbetala beloppen till handelsflottans pensionsanstalt. Det skulle vara lika enkelt att ombord innehålla en viss procent av sjömannens inkomster, som insattes på ett skattekonto för deras räkning. Med ett förfaringssätt som här avses har det icke någon betydelse om procentsatsen något år skulle vara en aning för hög, därför att kontoinnehavaren ju alltid skulle ha överskottet tillgodo, som även kunde användas för annat ändamål än skatter.

Ett förfaringssätt i huvudsak liknande det ovan föreslagna skulle icke taga bort skyldigheten att avlämna självdeklaration. Det skulle således icke försvåra för skattemyndigheterna att beräkna skatt på andra inkomster än dem, sjömannen haft ombord. Såvitt man kan se, skulle systemet högst betydligt underlätta för sjömannen att erlægga sina skatter, varjämte det bleve möjligt för de olika kommunerna att erhålla vad dem tillkommer.

För att göra det möjligt för sjömännen att själva kontrollera hur mycket som insattes på deras skattekonton vore det nödvändigt införa ett slags skattebok. Denna bok skulle föras av befälhavaren, och mönstringsförrättaren skulle i densamma teckna kvitto på att han vid avmönstringen emottagit beloppet för redovisning. Skulle sjömannen vilja kontrollera sitt konto, hade han sedan att sända in sin bok till posten, som därvid kunde lämna upplysning om kontots storlek.

Även om genomförandet av ett särskilt skattesystem för sjöfolk torde kunna ske fristående och utan samband med skattereformer i övrigt, lär det ändå bliva nödvändigt, att frågan göres till föremål för en ny utredning, vilken borde verkställas i så god tid, att förslag i ämnet kunde föreläggas årets riksdag.

På grund av vad ovan föreslagits tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning angående åvägbringande av ett särskilt skattesystem för sjöfolk samt att utredningens resultat jämte förslag om möjligt föreläggas 1942 års riksdag.

Stockholm den 24 januari 1942.

Carl Lindberg
i Stockholm.

Sven Lundgren.
